

VOIESCI SI VEI PUTE

	Cap.	Dist.
Pe anu	leu 128	— 152
Pe şese luni	" 64	— 76
Pe trei luni	" 32	— 38
Pe uă lună	" 11	—

Un exemplar 24 par.

Pentru Paris pe trimestru fr. 20 —
Pentru Austria " fior. 10-v-a.

Redacțunea, Strada Academiei No. 20. — Articlele trâmase și nepublicate se voru arde. — Redactorul responsabil EUGENIU CARADA.

BOMANULU

SERVITIU TELEGRAFICU ALU ROMANULUI.

PARIS, 22 Noem. Diariul *La France* șice că în presința sosirii generariului Castelnau s'a atitudinu Statelor-Unite, este permisă a considera plecarea împăratului Maximilian pentru Europa ca unu fapt ce se va împlini forte crență.

MADRID, 22 Noem. Regina s'a decisă a face vizită Regelui Portugaliei la Lisboa în luna lui Decembrie.

București 11 Brumăru.

Monitorul ne spune adă, că prin decretul de la 5 Noem, datu în Galați, Măria-Sea Domnul a aprobat numirea d-lui Dimitrie Ierea în funcție de su-prefect la plasa Rîmnicu-Susă, în locul d-lui Lieuenescu, „destituitu pentru că luată parte în alegeri.”

Sperăm că destituitul su-prefectul va trage cu piciorul că se viu după densusu toți dd. su-prefecți și prefecți cari voru si luată parte în alegeri. Sperăm că dd. Ministrul cari au datu dovedi că nu voru se pue administrația la serviciul nici unei partite și cari sci, a dovedit că sci că în ruririle, amestecul administrației în alegeri este una din causele de căpătenie ale demoralizării, și prin urmare ale peirii unei nașuni, voru depune acum tótă activitatea și tótă inteligența loru, mărătă și ntărită prin devotamentul loru pentru lucrul publicu, spre a cerceta bine și dreptă ori ce uneltiri, ori ce abusuri s'ori ce amestecu ileale se va fi facută în alegeri și va trămite naintea justiției pe cei culpabili, și funcționari, și chiar și particulari.

Educațunea noastră, sclavia și corupțunea suptă care gemurău atâtă lungă timpă a facută pe mulți se nu mai creădă în moralitate și mai puçinu ană în justiță. Guvernul daru are uă datoria sacra ea, mai cu séma acumă cându intrămă în era cea nouă a dreptății s'a moralizării, se caute cu dinădinsul a descoperi totă abusurile și se vegheze ca justiția se deviă și la noi în adeveru justiția.

Recomandăm cu acestă ocasiune cu-

Ministrul apocalitic sci bine că suferințele, lungele și necurantele desceptiuni au facut că pugini, forte pugini la noi mai credu în resplata reului, să bi nelui, în justiță. Ministrul sci bine că avurău acumă rara fericire ca Domnul Românilor se fiă dintr'una din familiale regale care intrunesc, personală virtute și justiția, și Ministrul apocalitic forte bine că ne vom prevăli întru peire de nu voru stăru, cu tótă mintea și anima, ca cu oca-siunea abusurilor comise în alegeri, că întrăgă se simtă indată, și de la începutul ședinței colegialui alu 4-le alu Ilfovului. Stăruim din contra a crede că nimine n'a protestat mai tare și mai bine de cătă noi, publicându-nobilea, puterica și'n adevăr bine-făcătoria protestare a d-lui Stefan Goleșcu în fața a 400 de alegători și a unui mare număr de cetățani din București.

Dileiști, dăru voia, le a disu d. Stefan Goleșcu, se ve esprimă părere mea de reu pentru incidentele regretabile ce mi s'a disu că s'ar fi întemplat în colegialu alu 4-lea, pin' a nu se constituă biuroul provizoriu. Nefiindu delegat, n'am pututu si facă ca se potu aprețui faptul; însă din ori ce parte a fostu provocat u mai puginu ve esprimă părerea mea de reu. Avem în adeveru uă Constituție liberale; daru tocmai pentru că este liberal multă doresc s'o mai ciuntescă, s'o mai scurteze, s.c.l. Ve conjură daru se fișă prudință, se fișă cu veghiare, se nu dașă ascultare și opere cari eru veni se v'ndemne a comite fapte ce nu suntu vrednice de unu popor liberu, s.c.l.

Si cătă despre noi stăruimă a crede că guvernul aptuale cari a voită se dovedescă că în cestiune de alegeri nu susține nici uă partită, ci din contra voiesce a le lăsa se lupte singure spre a s'arata metoda loru, valoarea loru, amu putea dice zarama loru, se va sili acumă că faptul s'a împlinitu, se cereteze și se dă judecății funcționarii cari n'a voită s'escută nici circula-riile ministrilor, nici epistola domitorului. Cercetându, descoperindu adevărul și pedepsindu pe culpabili, Ministrul apocalitic voru împlini cea mai mare și mai frumosă datoria, și tăruii va bine-cuvânta căci voru face astu-felu ca toți se scie ceea-a ce este în adevăr, adică că dreptatea domnesce

Astă-felu credem că trebuie se protesteze toți omenei cei liberi și cari reunoscă, cumu a disu d. Goleșcu că „numai prin dreptate și dănu-ne toți măna de iufruire și ajutoru, vomu pătă face se re'nvieze pe pămentul României domnia dreptății.” Preotul Grigorie Muscelianu, a fostu numit de onorabilii de la Ordinea „Hienă, sbiru, cu gura plină de săngele venerabilei Dimitrescu, a cărui urechiă cu gura i-a ruptu-o preotul Muscelianu. Indată ce a cîtită acea nobile acusare, părintele Muscelianu n'a trămisă uă protestare, ce o publicamă mai la vale și prin care dechiară că va cere naintea tribunelor lumina, justiția.

Recomandăm cu acestă ocasiune cu-

spiritul, fără nici unu folosu, renunță d'a petrunde acestu misteriu. El s'apoi imi disie, cu atâtă mai bine; uădată ce nu me potu trage înapoi, este momentul se aretă unu mare curagiu, și luaiu otărirea d'a me inchidu în camera mea, d'a face uă relațione complete din amintirile mele, și d'a scrie unchiu-meu totă adeverul, fără omite unu singur amenuntu. Cându va avea nararea esaptă a totă acea-a ce Lulu și eu, amu facută, amu găndită, și amu disu, dacă unchiu-meu va mai remâne suparat, imi va spune pentru ce, a cesta me va face se sci, celu pucinu, ore ce, despre care nu sciamă ană nimicu.

Me pusei indată pe lucru; luaiu unu forte mare caietă de chârtie, și'n doue dile făcuiu pentru unchiu-meu, pe a cesta mare chârtie, nararea esaptă și minuțiosă a totu ce ați aușită până a-

Dupe ce căutău multă, cumu d'a a-sătă unchiu-meu, dupe ce imi chinuiu

A vedea numerile din 3, 4, 5, 7, 8, 25, 26, 27, 28, 29, 30 și 31 Octombrie, 12 3 5 și 11 Nov.

LUMINEZĂ-TE SI VEI FI

Abonamentul în București, Pasagiul Român No. 1. — În districte la corespondență diariului și prin postă. La Paris, la D. Darras-Hallegrain, rue de l'ancienne Comédie, Nr. 5. Ase adresa pentru administrație la D. E. Carada

ANUNCIURILE
linia de 30 litere — 1 — leu.
Inserții și reclame, lin. 5 — „

larii căci eu în acea adunare n'am luată altă parte de cătă aceea ce-mi dă legăea ca alegătoru delegatul alesă de cătăian din capitale.

Contra multelor calomni din menționatul supliment, de uă camă dată mă mărginescă, a reproduce în intergalu lui, Procesu-verbale încheiatu de către biuroul provisoriu și supscrissu de mai mulți alegători, spre luminarea publicului.

PROCESU-VERBALE NO. 1.

Astă-dăi, la săptă Noem, anul 1866, colegiul delegaților Bucureștilor și districtul Ilfov adunându-se spre a procede la alegera unul deputat, la orele de dimineață, D. Radu Ionescu, delegatul primăriei, a deschisă ședința conform legii și a făcută cunoscută că biuroul provisoriu se va compune de celu mai bătrân și de două, cel mai tineri, secrete.

Consultându-se adunarea asupra acestui biuro, căți-va din cel presință cu D. C. G. Ghica, N. Blaremburg și C. Blaremburg în frunte, au cerutu se se numește președinte D. C. G. Ghica ca mai betrénă; cea mai mare parte însă a adunării a cerutu pe moșu Vladu Nicolae din Herbinți și alții pe Mircea Mălăierul, D. C. Ghica, fără a fi autorizat de alegători, s'a și aşedat pe fotoliul de președinte.

Acesta a provocat uă protestare scomotose, în urma cără D. Ghica a trebuitu se părăsescă fotoliul președintelui. — Stăruindu însă în voința de a se impune adunării alegătorilor, — Domnia sea s'a suiată pe uă măsă și scoțându unu clopoțelul ce lă adusese în busunară, a incepută se sună și se strige că domnia sea este Președinte. — Alegătorii au strigat: josu! — Atunci D. Blaremburg suindu-se po măsă a apostrofatu pe alegători și a tratatū de înfamilie protestarea acestora, contra impuneril ce voia a li se face.

In facia unei așa grave insuțe, strigările josu devenindu mai generali, d.D. Ghica și Blaremburg au trebuitu se se cobore de pe mase.

D-lor retragendu-se apoi din sală, liniește n'am fostu turbură, și moșu Vladu ne primindu Președinția, D. Mircea Mălăeru a fostu aclamatu de președinte și d-nii Mihalache Stepanescu și Alexandru Miclescu secretari.

Aceste fapte se constată aici. Totu de uădată constată declararea cătoru

DOMNULE REDACTORE,

Unu suplimentu alu diariului, „Ordinea” de la 10 Noem, tradăză des-

pre alegera de deputat ale colegiu-

lui alu IV-le pentru districtul Ilfov.

După multe calomni adusă asupra mai

multoru persoane, mă tacăză de sbiru,

hienă și alte; pentru acestea imi re-

măne se ceru naintea justiției pe au-

torul articulului, cu martorii sei ocu-

fără ca nimicu se me pătă distrage, surprinsese pe familia mea de la Dresden.

Verul meu me întrebă ce facu;

se vede bine după ochiul meu înflăți

că scrierea mea nu putea se fiă d'uă

veseliă nebună. Ochiul verel mele Maria,

ajințați asupra'mi în timpul prințul,

păreau a dice: sermanul, sermanulă

veru, ce are ore? Ol dacă'șu pătă so'lă

măngăi!

Aflău mai tîrdi că veru-meu a flăndu că scriam unchiul meu, de-

cise se me lase se scriu, fără'mi a-

dresa nici uă întrebă.

Me culcău, cu capul în focu, pe

scriosă mesăfiră. Mi-aducu aminte

că'acestă năpte de lună spre marți, fu

plină pentru mine de visuri, pe rându

și plăcute și grozavo. Me desceptaiu

de două trei ori apăsatul de unu felu

de visu durerosu. Lulu era din neintea

mea, așă fi jurat că era, căci, chiară

descopă, credeam a o vedē. Ea era

intr'unu costume ciudău acoperită cu

auru, d'uă bogăția forte mare, în pi-

ciore pe nesce nori; însă mica ei fa-

cie era atâtă de tristă în aceste stă-

lucitoare haine, incătu me desceptaiu cu ochii plini de lacrimi, cu fruntea scăldată d'uă sudore rece.

Nu dormii bine, fără se viseză, de-

cătă după mieșul nopții.

Diminea, Maria venise de done ori de bătuse la ușa mea pentru a'mi anunția căfăua, pe care nu obișnuiamă a o lăsa să'șeceptă. Mama sea îngrijită d'a nu me vedeau venindu, intră în camera mea. Dormiam; daru aveamă mănele atâtă de ferbinți incătu ea cre-đu că e bine, chiară după părearea bărbătului ei, se me lase se dormă.

Nu me desceptaiu decătă la două ore, verul meu imi căută pulsul, disce căte-va cuvinte în limba germană femeiel sole, s'apo'i egi. Mătușia mea dede uă ordine lui Iacob; voișu se me scolă, eramă prè slabă.

— Ședă în patu imi disce mătușia-nea, al scrișu prè multă, copilul meu, capul teu e obositu, așă pucine friguri, are se viă medicul, uă doctorie te va linisci, măne vei si mai bine și te ve scula.

— Așă voi, disie, se viă aci Ma-

va alegători că D. C. Ghica a votat u de la colegiul 1, că prin urmare prezentându-se spre a vota și la colegiul alii patrule și a fi chiar președinte a comisiei delictului prevăzut la articolul 78. alii legii.

Biurolul provizoriu însă, n'a opritu pe D. Ghica și pe nimine de a vota lăsându ca în urmă, de se va constata declararea de mai susă că exactă, acel ce voră si votat u mai multe colege, se sufere consecințele legii.

In urma acestoru incidenti procedându-se la alegerea biurolui definitiv, s'a alesu președinte D. Mircea Mălăieru, Secretar Părintele Grigorie Muscelianu și Michalache Ștefănescu, scrutator părintele Spiridonu Stanu și moșu Vladu Nicolae.

Acăstă alegere se constată în prezintele procesu-verbaile.

București, 7 Noembre 1866.

M. D. Mălăieru, Președinte provizoriu.

M. Ștefănescu) Secretari.

Urmăză și alte 38 semnături de alegători delegați.

(Acăstă copie fiindu în tocmal după originale este legalisată de biurolu definitiv și de Primăria.)

Judece acumă publicul între acelă marture oculară și între acestu jurnală închiarătă în ședință alegătorilor care a ualesu membrul biurolui definitiv cu căte 412 voturi.

Dă-mi voia și, d-le Redactore, a face cunoștu cu acăstă ocazie că Sămbăta 12 corinte, la 11 ore, suntu chiamați împreună cu alii vre 46 alegători, de d. judecătoru de Instrucție cu mandatul No. 10,823 din 9 Noembre.

Preotu Gr. Muscelianu.

Blaia 30 Octobre 1866.

UNELE DATE

DIN PROCESULU PENTRU DREPTURILE NAȚIONALE ROMÂNIU DIN IMPERIUL AUSTRIACU, ÎN CONTRA UNGURILOR.

II.

Ungurii nu potu reclama prerogativa de egemonia și suprematise asupra națiunii Române nici pe basea numerosității.

Pentru ca Ungurii se potă pretinde că ceva drept de la Români ca ei se renunță la drepturile loru naționali în interesul națiunii magiare și se se prefacă în Unguri, aru fi trebuitu și ar trebui se se ofle Unguri în așa număr, în cătu acumă de multu se-i fi copleșit pe Români, ori acumă celu pucinu în așa proporție se locuiescă printre Români în cătu acestora se le arate prin puterea fizică, că nu se potu opune preponderanței. Din acestea insă

ria și se nu mă lasă se "nchidă ochii; cându și inchidă, vedu nesecă lucruri cari facu multu reu.

Medicul veni, și se că nu va fi nimicu, îmi dete unu caiu, îmi spuse se mă învelescă bine se'mă fiă caldă, și se ședă în pată. Elu mă "ncredință" și așa bună năptă va fi dăjansu spre a mă face bine.

Séra, buna Mario veni de se așează lingă patul meu.

Vrai, iubite vere, îmi disu ea, se'li citescă ceva care nu'a măngăiatu de multe ori?

Ea ținea în mănu uă mică carte, și, după unu semnă ce'l făciu, începu să citi. Era uă carte de pietate, cumu suntu atât de bune în Germania, de dulci rogăciuni, scrisă pentru a fi înțelese de copii, cerându-lul Dumnezeu fericirea a totu ce iubescă și repaosulă animel pentru dinșii însăși, pline de speranție în dulcea vietă eternă.

Vocea Marii avu unu mai bună septu decătu doctoria medicaloi; ea cito, cu atâta credință, încătu cuvintele ce punea, petrundeau în mine ca unu bal-

nimica nu este, Unguri cu numerositatea loru în timpurile trecute atâtă de pucinu aputu face, în cătu Români și susținutu, prin totu apăsările și injuriele ee le a făcutu feudalismul aristocrației ungurescă, și afară de no-

bili mai înalți, afară de aristocrații cari la noi ca mai pretutindină au preferită a se da străinul spre a ave privilegie, Români nău pierdutu nimicu din elementele loru, ba încă în proporție personelor nobile ce a deservită causa naționale, naționea română a căstigatu prin contopirea în sine, adică românirea multoru elemente străine, prin căsătorii și prin alte relaționi ale vietii cari există între popoarele ce locuiescă mestecote.

In cătu Români, după secole de apăsări și ne-dreptări, sta și acumă ca naționă de viață caria nimine nu se poate îndou și care a sciată a se face cunoștuă opinioană publice europiane, de și au fostu impiedecă cu totu felul de intrigă, chiar și de bărbății de la guvernă. Ajunsu în unu numeră frumosu în dieta din Peșta atâtă în 1861 cătu și în 1866, Români a u dată și acolo cele mai elatantă semne de viață, facă cu majoritatea dietei, ungurescă, și protestatul în facia Europei în contra Utopiei ungurescă și au revindecat în facia lumii drepturile naționii române, și ale tuturor naționalităților din Ungaria.

Sta dară și acumă Români in Ungaria, însă și mai bine sta în Transilvania. Pentru Dieta din Săbău de la 1863-64 punându-se unu censu mai moderat ca condiție de alegere și așa delaturându-se drepturile și privilegiile feudali ale Ungurilor, au venită in adunare majoritatea țerei, adică Români, și prin discuțiile loru ai susținutu adeverata dreptate și egalitate. Sta dară Români și acumă tară și nemîșă în putere, în cătu nu se sfescă a păși pentru apărarea drepturilor loru nici în Ungaria cu atâtă mai pucinu in Transilvania, și caușă că nu potu ajunge în pămentul loru în posibilitatea care li se cuvine după puterea naturală și numerositatea, este numai ereditatea ruginoasă a feudalismului care i apă și acumă în secolul alii 19 în interesul conservării privilegiilor, și a egemoniei Ungurilor, cărora le place a trece atâtă de librali înaintea lumii!

Unguri cătu locuiescă printre Români, o repetă, nu se astă în așa proporție numerosă, în cătu se potă pretinde că pe basea numerosității se respecte Români; căci dacă vomă luă Transilvania și partea Ungariei plină în Tisa, pămentul intinsu pe care locuiescă Români și Unguri, acestu pămentu nu numai că luă Români in posesiune cu vre șepte secoli înainte de intrarea Ungurilor; dară și acumă

samă întră rana, somnul veni, năptea fu mai bonă.

XXI.

Duminică mă simptii mai destulă de tare pentru a mă scula.

Cându va veni medicul, îmi disu Maria, care vechia lingă mine.

Ea ținea unu diariu în mănu.

— Aceasta e diariul tatălui meu, îmi disu ea, diariul de la Berlin. Am credut că voi găsi păte lucruri plăcute, ca acele cari ni le citoace căto uădată tată meu pentru a no distrage, și că acăstă te va distrage. Voi trăduce cătu voi putea mai bine citindu voiesci?

Il facu semnă că da.

Aveam capul atât de obosită, în cătu uitase totu, chiaru că morea mea scrisore nu plecase încă; o lăsasemă în catia mică mese care era la capitolu patul meu.

Maria se uită pe diariu pentru a alege cova de citită.

— Ai disu ea, etă ceva bună pentru noi. Este vorba dă frumoasă piesă

ilu locuiescă în cea mai mare parte Români, așa în cătu în totu cuprinsul acestui pămentă, numerul Ungurilor peste tota abia se urcă la a cincea parte a populației, și chiaru în acele căteva ținuturi unde Unguri se astă mai numeroși totu năcărea nu facu jumetatea numerosității Românilor exceptându vre trei scaune secuiescă căte de 5-6000 unul, unde preponderență Secuia. — In scurtă, pe pămentul din Transilvania și din Ungaria resăritiană păna la Tisa, care ilu locuiescă Români, cu Unguri se astă peste totu mai bine de 3 milioane de Români și celu mai multu 7 păna la 800,000 de Unguri.

— Acumă judece ori și cine a cestă proporție și combineze dacă este eu putință se renunță la existenția sa, unu numeră de 3,000,000 și mai bine de locuitorii români în interiorul a 7 seă 800,000 locuitorii maghiari! Judece ori și cine: pe ce se poate baza pretensiunea Ungurilor de a absorbi pe Români, cându acestia s'a susținut printre totu asuprile și tiraniile păna în timpul de facă, în unu și lungă de secoli, cu braciul și săngele loru, contra tutoru inimicilor din inter și din afară? — Judece ori cine de este dreptă că uă măne de străini primii ca ospăți, în timpuri respective, se apăsa uă naționă întrăga. Ei suntu de convingere fermă că nici unu politișu cu minte nu va putea judeca Ungurilor mai multu de cătu dreptul de existență, éru nici de cumu supremăta, — în pămentul unde ieșu facu mai multu de cătu a cincea parte a locuitorilor Români, și așa cu numerositatea și cu puterea nău de a insufla nici unu respectu, și nici că potu insufla; și ca se facemă uă comparare, pentru că ei se potă sta pe deasupra, ca nisice steluție de unsoriă pe deasupra apei, — și nevoia de puterea materială ce nu le poate da de cătu guvernul vienese, de la care ei o ceră, în prețindendu ca se le supuia pe Români spre tratarea arbitrară, nu numai cu mănele găle, ci și legate în spate! — Astă-felii Unguri, ce suntu mestecăți printre Români, nu potu reclama suveranitatea asupra acestor-a, căci minoritatea nu poate domni asupra majoritatii populaționil.

— Acăstă supremăta asupra Românilor din Imperiul austriacu și afară de acăstă formeză majoritatea asolută, și au unu terem compactă, în cătu introducendu-se în pămentul loru principiile moderne și sterghendu-se privilegiile, voru recăstiga ceea ce treutul, numerul și poziție loru le dă dreptul și avă. Libertatea, dreptul, nu va face se dispară Români din lume; ei nu se teme de dinsa, din contra o rechișă. Unguri din potrivă o persecută, căci în ea vădu seiderea pretensiunilor loru, cari nu potu susține decătu prin puterea brutală éru nu basată, pe principiile moderne ale libertății și ale progresului. Așa daru nici acelă dreptu istoric, divinu, care astă-dă în totă lumea este înlocuitu de dreptul natural, alu omului și alu națiuni, — nici acelă asurdu dreptu, nici dreptul majoritatii numerice, nici unu indrituiescă pe Unguri în presențiile loru.

— Se cercetăm acumă acă prin cultura loru suntu superioară Românilor. Acăstă vomă vedea-o în articolul viitorii. Dr. B.

— Si, mai josu încă, căci scrisore trebuia se fi fostu scrisă în trei restență. — Citesc, Mario, citesc repede... discești.

Ea ora se incăpăcati, cându Iacob intră în cameră c'uă scrisore în mănu: — Pentru domnul veru, disu el. Maria luă scrisore și mi-o dete.

— Etă ce ora în acăstă scrisore: — Ai Puff! Cătu erade frumosu, daru m'am arsă. Micul meu buchetă a arsă și elu, pestreză p'alu teu, iubite Puff, și găndescete totu c'uă la mica ta soră! Suferă pătă mar dureri pentru că se mă potu vindeca, semanul meu Puff. Suntu pătă arsă! Răgă pe Dumnezeu într'u lulu.

— Ai se te măhnesc! Insă nu plângă pătă multu; unde e Frila acolo voi și căci acăstă te va distrage. Voi trăduce cătu voi putea mai bine citindu voiesci?

— Il facu semnă că da.

— Aveam capul atât de obosită, în cătu uitase totu, chiaru că morea mea scrisore nu plecase încă; o lăsasemă în catia mică mese care era la capitolu patul meu.

— Ai se te măhnesc! Insă nu plângă pătă multu; unde e Frila acolo voi și căci acăstă te va distrage. Voi trăduce cătu voi putea mai bine citindu voiesci?

— Maria se uită pe diariu pentru a alege cova de citită.

— Si, mai josu: — Cocota e pentru tine, pentru cei

cele-astă drepturi de domnie; — si cumu se va privi pretensiunea Maghiilor cându vomă spune că ei tindu la egemonia asupra tutoru Românilor, chiaru celoru afară din Austria, adică asupra mai bine de 10 milioane?

Judece-se dară, pretensiunea unei minorități a aspira a domni, a apesa celealte popore colocuitorie, Croați, Serbi, Slovaci, Ruteni, etc. cari suntu cu multu mai numeroși totu năcărea nu facu jumetatea numerosității Românilor exceptându vre trei scaune secuiescă căte de 5-6000 unul, unde preponderență Secuia.

— In scurtă, pe pămentul din Transilvania și din Ungaria resăritiană păna la Tisa, care ilu locuiescă Români, cu Unguri se astă peste totu mai bine de 3 milioane de Români și celu mai multu 7 păna la 800,000 de Unguri.

— Acumă judece ori și cine a cestă proporție și combineze dacă este eu putință se renunță la existența sa, unu numeră de 3,000,000 și mai bine de locuitorii români în interiorul a 7 seă 800,000 locuitorii maghiari! Judece ori și cine: pe ce se poate baza pretensiunea Ungurilor de a absorbi pe Români, cându acestia s'a susținut printre totu asuprile și tiraniile păna în timpul de facă, în unu și lungă de secoli, cu braciul și săngele loru, contra tutoru inimicilor din inter și din afară? — Judece ori cine de este dreptă că uă măne de străini primii ca ospăți, în timpuri respective, se apăsa uă naționă întrăga. Ei suntu de convingere fermă că nici unu politișu cu minte nu va putea judeca Ungurilor mai multu de cătu dreptul de existență, éru nici de cumu supremăta, — în pămentul unde ieșu facu mai multu de cătu a cincea parte a locuitorilor Români, și așa cu numerositatea și cu puterea nău de a insufla nici unu respectu, și nici că potu insufla; și ca se facemă uă comparare, pentru că ei se potă sta pe deasupra, ca nisice steluție de unsoriă pe deasupra apei, — și nevoia de puterea materială, care era sermana copilă, era cu totul cu neputință dătă da repeđi ajutor. Sermana mititică n'a datu unu singură spătă; ea a fostu coborită într'u staro ce nu lasă speranțe.

— Anunțându-vă acestu rezultat d-le redactore, apelăm la buna-voință d.v. spre a'lu da în cunoștină publică în prenumă cu statutele definitive ale Societăței pentru a face parte din societate pentru învestitura poporului Român, se pătă, conformă art. III, căp. II din statute a'șă adresa cererea de admitere întrării. Convinți pe deplină ca, în vederea scopului ce să propusă Societatea, concursul presele române și alu d-vostă în particularu nu-l va lipsi, vă rugămu se primili încredințarea osebitelor noastre consideraționi.

D-lui Direcțore alu Postelor.

Primim neconținute reclamă pentru împărtirea cea neregulată a diariului în provincie. Publicăm aci una spre cunoștină d.v. și vă rugămu a da ordinile trebuciose ca serviciul se se facă totu așia de esactă precum se respunde de cătră noi plata spedirișii diariului nostru.

Este uă cestiune de dreptate, d-le Direcțore, la care suntem sicuri că veți da deplină și imediată satisfacere.

Redacționea.

Vaslui, 1866 Noembre 6.

Domnule Redactore,

Cu multă părere de reu nevoia me silesce a vă anunță că diariul Romanu îl primește în primăvara săptămâna, nu mi se dă unul măcaru, și apoi mi se dă uă dată mai multe numero, tăvălite și scămoșate din multă loru umblare la particularu, din măna în măna pănă le a cîtă, mi se dă lipsă.

Vă rogă îndreptați acestu reu forte vătămător.

Primiștima stima ce ve conservă.

A. Trașake.

D-lui Redactore alu diariului Romanu.

Domnule,

In 1/2 Noembre constituindu-se secuinea centrală a Societăței pentru învestitura poporului Român, d-nii membri pătă acumă înscrise a'șă procedat la alegerea comitetului secțiunii, carele a remasu astă-fel compusă pe primul anu alu esinței Societăței.

**STATUTELE SOCIETATEI
pentru
INVENTATURA POPORULUI ROMANU.**

**CAPULU I.
Scopul.**

Art. I. Societatea pentru inventatura poporului Român are scop:

a. A propaga prin toate mijloacele putințiose inventatura între Români, fără deosebire de provincie, și a sărui ca instrucțiunea generală gratuită și obligatorie se devie ușă realitate în România, astăzi, ca se ajungă și nu mai furoromânu fără se scio a cetății și a seriei; și

b. A conlucra la dezvoltarea educației naționale;

1. Protegându scările pe căile legale în contra oricărui mesuri lovitoare.

2. Cereșindu și activându prin stăruințele săle imunitarea și îmbunătățirea scărelor.

3. Stăruindu din toate puterile pentru esactă punere în lucrare a donațiilor făcute în favoarea inventării publice.

4. Aperându drepturile legitime ale corpului inventatoriu, prin toate mijloacele legale.

5. Ajutându pe junii scărari lipsiți de mijloc, fără distincție de provincie română.

6. Activându și incuragându elaborarea de cărți didactice, mai cu seamă pentru scările primare, cătă mai multe, mai bune și mai puințu costătoare.

7. Stăruindu din toate puterile pentru înființarea de scările profesionale române pentru renascerea și înflorirea comerțului și industriei naționale.

Si prin alte asemenea mijloace.

Art. II. Societatea va avea de normă a pleca în lucrările săle de la ce este mai necesar și generale folositoru.

**CAPULU II.
Membrii Societății.**

Art. III. Totu Românu pote devine membru alu Societăței făcându cerere și declarație către oricărui care secțiune a societății, că voiesce și membrii ei.

Secțiunea are dreptul să-l recunoște, remanendu ca comitatul adunării generale să-i dea la timp diploma cuvenită.

Societatea pote primi ca membri și pe profesorii din România, ce n'așă ancora naturalizație.

Membrii minoreni n'așă dreptul de votu deliberațorii.

Art. IV. Nu potu fi membrii societății;

a. Personele condamnate și nereabilitate pentru vre unu delictu ordinariu și infamantă.

b. Membrii corpului inventatoriu pe dreptu depărtați din posturile loru pentru cause de nemoralitate.

Art. V. Incotiză d'a fi membru societății:

a. Membrul care se exclude din sénul ei prin votului a $\frac{2}{3}$ din numerul membrilor secțiunii localității din care face parte.

b. Membrul care nu respunde la timp cotisația anuale la care e obligat, după trei avertismente.

c. Membrul care în urma intrării săle în societate a perdu calitatea de românu său a căzutu în categoria de la litera a și b art. IV.

d. Membrul care acceptă ușă înserințare din partea societății, fără motivu aprobatu de societate, n'așă indeplinit-o.

**CAPULU III.
Organisarea.**

Art. VI. Societatea pentru inventatura poporului română ține ședințe generale ușă dată pe anu în diversele orașe ale României; éru peste anu ea lucrăză:

a. Ca secțiune centrală cu reședința în București.

b. Ca secțiuni judecătorești reședintore în capitele de judecătore.

Art. VII. Se declară constituită ușă secțiune judecătorești a societății îndată ce în ușă localitate suntu reședinti unu minimum de 10 membri.

Art. VIII. Oricărui membru alu societății, este membru de dreptu alu oricărui secțiune. În localitățile însă unde numeralu nu a permisă constituirea unei secțiuni judecătorești, membrul isolat carușă dreptul să lucre în oricărui din secțiunile judecătorești, suntu totuști obligați a determina secțiunea la care ordinariu voiescă să lucre, prin ușă prealabile declarație către comitetul secțiunii aceleia.

Art. IX. Fișă-care secțiune judecătorești, făcându parte din unul și același totuștu, va purta titlul: „Societatea pentru inventatura poporului română“ Secțiunea din judecătorești . . . (numele localității).

Art. X. Décă ușă secțiune recunoște pe ușă persoană ca membru, conformu art. II și III, va face cunoștință secțiunii centrale, și acăsta tuturor secțiunilor judecătorești.

Art. XI. Secțiunea centrală se va declara constituuită pe dată ce voru și supsemnate aceste statute 50 de membri.

**CAPULU IV.
Comunarea secțiunilor.**

Art. XII. Fișă-care secțiune a societății pentru inventatura poporului română, se compune din:

a. Comitatul secțiunii.

b. Membrii reședintori în orașul unde este scaunul secțiunii.

c. Membrii din localității unde nu s'a pututu constituui secțiunea, după declarație loru: (art. VIII.)

Art. XIII. Secțiunea pote ține sedință ordinată și numai cu membri de la litera a și b.

Art. XIV. Comitatul secțiunel se alege prin majoritatea voturilor pe căte unu anu, de către membrii reședintori și dintre ei.

Comitetul se compune din:

Unu președinte

Unul său mai mulți vice-președinti Secretari și casieri.

Art. XV. Fișă-care secțiuni va lua totuștu măsurile necesare pentru realizarea scărurilor societăței în lăvătrul judecătorești, visitându după trebuință primi membrii săi, scările, susținendu și făcându a se susține causele loru înaintea autorităților etc.

Art. XVI. Unu regulamentu specialu, votat, de fișă-care secțiune în parte, va determina modulul alegerii comitatului ei, cătă și atribuțiunile acestuia.

**CAPULU V.
Secțiunea din București.**

Art. XVII. Secțiunea din București, fiindu secțiunea judecătorești Ilfov, este totuștu ușă dată și organu alu tuturor secțiunilor societăței în facia autorităților superioare din capitala României.

Ca atare, acăstă secțiune se ocupă cu toate afacerile ce interesă în general societatea și în speciale pe vreuna din secțiuni după a loru cerere.

Totu secțiunea centrală din București va fi organu societăței în relaționele ei cu alte societăți, daru mai cu deschidere cu societățile de preste Carpați.

Art. XVIII. Comitatele secțiunelor judecătorești suntu obligate:

a. A trămite secțiuni centrală la fișă care trei luni celu pucinu, relațione despre starea intereselor societății;

b. A realiza fără întârziere tole cererile cei adresă secțiunea centrală.

Art. XIX. Spre a se adjuta în lucrările săle, ca organu alu societăței secțiunea din București va putea trămite după trebuință membrii vizitatori și apărători în veri-ce judecătorești; membrul acesta i-e parte de dreptu la lucrările societății unde este în misiune.

Art. XX. Secțiunea centrală publică în numele societății unu jurnalul destinat și aperă causele și a susține scăpurile ce și propune societatea:

Acestu jurnalul se va susține cu mijloacele săle propriu. Pentru primele două luni va primi dela societate ușă subvenție, care nu va trece peste 1500 lei. Venitul ce ar produce cu timpul făci, va reveni societăței.

Redacțiunea acestu jurnală se alege de astă dată de membrii secțiunii, centrale, și pe venitoru se voru alege în adunarea negreale anuală.

**CAPULU IV.
Fondurile societății.**

Art. XXI. Fișă-care membru plătesc înainte căte unu sfanțu pe lună cotisație; se pote plăti acăstă cotisație cu luna, cu trimestrul său cu anul.

Art. XXII. La primirea diplomei de membru se respunde două sfanțu, spele tiparului.

Art. XXIII. Societatea primește cu disa propunere, o incuviință și decide a se cere d-lui ministru autorizație pentru înființarea postului de alu treile medicu verificatoru alu morții.

Se pune în vedere consiliul raportul d-lorū doctorul Iatropoli, consilierul, și architectul comunel, prin care arată opinionele d-lorū în privința caselor oferite pentru localele scărelor succursali primare de băieți și de fete ce suntu a se înființa în comună.

Consiliul admite opinionele emise prin disul reportă; prin urmare decide:

1. Scăla succursale de băieți pentru colorea Galbenă se va instala în sala din curtea bisericei Silivestru, ce imprenă cu ușă cameră pentru servitoru, se destină la acăstă trebuință fără plată de chiriă, fiind proprietate comunale.

2. Scăla succursale de fete pentru aceiași colore se va instala în casele inchiriate de la d. Toma Sergescu din suburbia Oțetari pentru scăla de fete No. 7. — Trei camere din acăstă casă se se lase d-lui Sergescu, după cumu insușă a proposu, pentru locuință d-sale și a familiei ce are, pe șese lune până la 23 Apriliu 1867, pentru caru d. Sergescu va înapoia comunel 30 galbeni din chiriia ce a primitu. — Cătu pentru scăla de fete principale No. 7, acăstă se remășă totu în casa ce a ocupat pînă acumu a d-lui Marin Alexandrescu cu aceiașă chiriă și aceleși condiții, pe cursu de 6 lune pînă la 23 Apriliu viitoru 1867.

3. Pentru scăla succursale de fete în colorea Verde se se iea cu chiriă cele cinci camere din stagiu de josu alu casei d-lui Vasile Vasilescu din strada Popa-Tatu, numai pînă la 23 Apriliu 1867.

4. Pentru scăla succursale de băieți în colorea Verde se se iea cu chiriă casa d-nei Caterina Bontesu din calea Belvedere No. 38 totu pe timpul pînă la 23 Apriliu viitoru.

5. Scăla succursale de băieți pentru colorea Albastră, se va instala în incaperile bisericii Radu-Vodă, și cea de fete pentru aceiași colore, în incaperile bisericei St. Caterina, în acele incăperi adică ce Municipalitatea a pusă la cale mai dinainte a se restaura pentru acăstă trebuință.

6. Pentru scăla succursale de băieți și alta de fete, în colorea Negră, negăsindu-se pînă acumu incăperi, se va face ușă noue publicație ca cinova avea case de inchiriatu, se declare primării cătu de curēndu, arestându și chiriia ce cere.

D. Lapati voteză contra decisiunil de a se așoda scăle de fete în case locuite de băieți, adică nu admite ca se se lase d-lui Sergescu nici una din camerele casei sale pentru locuința sa, ci scăla de fete se remășă singură în acea casă; nu aprobă nici a se inchira stagiu de josu alu casei d-lui Vasilescu, pentru asemenea scăla, căci stagiu de susu e locuitu de d-sa proprietariul.

Sedința se ardică la 4 $\frac{3}{4}$ ore.

ARTICOLU XXX. Societatea se va considera constituită de îndată ce voru și constituie unu minimum de dece secțiuni.

Iustințierea constituirei societăței, nu impiedică constituirea unei secțiuni în parte.

Art. XXXI. Prima adunare generală va fi în București. Secțiunea centrală, după constituirea societăței conformu art. XXX, convocă prima adunare, la epoca ce o va determina după prealabile înțelegere cu secțiunile constituite.

Art. XXXII. Numai adunare generală pote modifica statutele acăstă societății.

Articulul I, insă nu se pote modifica nicel de adunare generală, fără a atinge însă ființa acăstă societății.

Art. XXXIII. Secțiunea centrală, în primul loc, va fi organu societăței în relaționele ei cu alte societăți, daru mai cu deschidere cu societățile de preste Carpați.

Art. XXXIV. Comitatele secțiunelor judecătorești suntu obligate:

a. A trămite secțiuni centrală la fișă care trei luni celu pucinu, relațione despre starea intereselor societății;

b. A realiza fără întârziere tole cererile cei adresă secțiunea centrală.

Art. XXXV. Spre a se adjuta în lucrările săle, ca organu alu societăței secțiunea din București va putea trămite după trebuință membrii vizitatori și apărători în veri-ce judecătorești; membrul acesta i-e parte de dreptu la lucrările societății unde este în misiune.

Art. XXXVI. Secțiunea centrală publică în numele societății unu jurnalul destinat și aperă causele și a susține scăpuri ce și propune societatea:

Acestu jurnalul se va susține cu mijloacele săle propriu. Pentru primele două luni va primi dela societate ușă subvenție, care nu va trece peste 1500 lei. Venitul ce ar produce cu timpul făci, va reveni societăței.

b. Ca secțiuni judecătorești reședintore în capitele de judecătore.

Art. XXXVII. Se declară constituită ușă secțiune judecătorești a societății îndată ce în ușă localitate suntu reședinti unu minimum de 10 membri.

respondențu la a primărie No. 11380 dice că, dacă primăria doresce ca compania din care și d-sa face parte, se și retragă pretenționile pornește în contra ministeriului, o va face, insă numai atunci căndu se va fi trecutu în dosul contractului originalu ce d-lorū așecheia cu ministeriul lucrărilor publice, convenția suplimentară ce încă nu s-a regulat în formă, și după ce le va respinde banii ce au se ieu mandatele eliberate pînă acumu.

Consiliul, vădendu că d. Cantacuzin prin disa propunere, o incuviință și decide a se cere d-lui ministru autorizație pentru înființarea postului de alu treile medicu verificatoru alu morții.

Se pune în vedere consiliul raportul d-lorū doctorul Iatropoli, consilierul, și architectul comunel, prin care arată opinionele d-lorū în privința caselor oferite pentru localele scărelor succursali primare de băieți și de fete ce suntu a se înființa în comună.

Consiliul admite opinionele emise prin disul reportă; prin urmare decide:

1. Scăla succursale de băieți pentru colorea Galbenă se va instala în sala din curtea bisericei Silivestru, ce imprenă cu ușă cameră pentru servitoru, se destină la acăstă trebuință fără plată de chiriă.

2. Scăla succursale de fete pentru aceiași colore se va

PUBLICATIONIUNE.

Dupe ordinul verbal al D-lui G. Calimanu fostu Prefect de Dolj, în anul 1864, am comandat la Paris aducerea unui Ciasornic Cro-nometru impreună cu lanț, lucrată cu diamante și brilante până la galb. 500, pentru a se prezenta în numele Orașului Craiova, D-lui Cogălniceanu fostu atunci Ministerul de Interne.

Acest ciasornic adus și plătit de mine la Paris a costat Le 13175 — pe care, predându-l, D-lui Calimanu mi s-a dat de la onor. Municipalitate Le 5000, osebitul de Le 1620 ce primisem arvnă înainte de la onor. Prefectură și astu-fel ciasornicul mi s-a luat, de s-a făcut prezentul D-lui Cogălniceanu, remându subscrizul în adăstare pentru restul ce urma să mai pre-mescă.

In urma cărui faptu perifiant speranță de a mă vedea despăgubit, dupe mai multe cereri ce am făcut amu reclamatu în anul trecut 1865